



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul X — Nr. 276

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 24 iulie 1998

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
411.	1	413.	2-3
— Hotărâre privind angajarea de către Ministerul Tineretului și Sportului a unor servicii turistice prin încredințare directă unui singur contractant.....			
412.	2	REPUBLICĂRI	
— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Tineretului și Sportului pe anul 1998 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului.....			
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/1997 privind protecția copilului aflat în dificultate			

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind angajarea de către Ministerul Tineretului și Sportului a unor servicii turistice prin încredințare directă unui singur contractant

În temeiul art. 16 lit. j) din Ordonanța Guvernului nr. 12/1993 privind achizițiile publice, republicată,

Guvernul României hotărăște :

Articol unic. — Se aprobă angajarea, în perioada iulie—septembrie 1998, a unor servicii de cazare și de masă pentru realizarea programelor de tineret ale Ministerului Tineretului și Sportului prin încredințare directă Biroului de Turism pentru Tineret Costinești.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Ministrul tineretului și sportului,
Crin Antonescu
p. Ministrul finanțelor,
Dan Radu Rușanu,
secretar de stat

București, 22 iulie 1998.
Nr. 411.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind suplimentarea bugetului Ministerului Tineretului și Sportului pe anul 1998
din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului**

În temeiul prevederilor art. 1 și 2 din Legea nr. 98/1998 privind finanțarea unor lucrări la Stadionul Cotroceni din București, în vederea disputării meciurilor din cadrul Turneului final al Campionatului european de fotbal pentru tineri sub 21 de ani, organizat la București în perioada 23—31 mai 1998, și ale art. 20 din Legea nr. 72/1996 privind finanțele publice,

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — (1) Se suplimentează bugetul Ministerului Tineretului și Sportului pe anul 1998, la capitolul „Cultură, religie și acțiuni privind activitatea sportivă și de tineret“, titlul „Transferuri“, cu suma de 2.710,4 milioane lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, pentru acoperirea cheltuielilor cu lucrările efectuate și recepționate la Stadionul Cotroceni din București, în vederea disputării meciurilor din cadrul Turneului final al Campionatului european de fotbal pentru tineri sub 21 de ani, organizat la București în perioada 23—31 mai 1998.

(2) Din suma prevăzută la alin. (1), 84,4 milioane lei se alocă potrivit prevederilor art. 2 din Legea nr. 98/1998, pentru acoperirea unor cheltuieli suplimentare față de cele prevăzute la art. 1 din aceeași lege.

Art. 2. — Se autorizează Ministerul Finanțelor să introducă modificările ce decurg din aplicarea prezentei hotărâri în bugetul de stat și în bugetul Ministerului Tineretului și Sportului pe anul 1998.

PRIM-MINISTRU

RADU VASILE

Contrasemnează:

Ministrul tineretului și sportului,

Crin Antonescu

p. Ministrul finanțelor,

Dan Radu Rușanu,

secretar de stat

București, 22 iulie 1998.

Nr. 412.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind alocarea unor sume din bugetul de stat pe anul 1998
pentru înlăturarea efectelor calamităților naturale produse în unele județe în luna iunie 1998**

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă majorarea Fondului de intervenție la dispoziția Guvernului cu suma de 21.283,35 milioane lei din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 1998.

Art. 2. — Se aprobă alocarea sumei de 41.274,35 milioane lei din Fondul de intervenție la dispoziția Guvernului, ca ajutor financiar ce se acordă populației sinistrate din județele afectate de calamitățile naturale produse în luna iunie 1998, pentru refacerea locuințelor, a anexelor gospodărești și a efectivului de animale și păsări de curte, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — (1) Utilizarea sumei prevăzute la art. 2, pentru fiecare județ, se face de către ordonatorii principali de

credite, potrivit dispozițiilor legale, din sumele puse la dispoziție de către organele teritoriale ale Ministerului Finanțelor.

(2) Sumele reprezentând ajutoare financiare pentru familiile sinistrate vor fi stabilite de către comisiile județene de apărare împotriva dezastrelor împreună cu organele teritoriale ale Ministerului Finanțelor și cu prefecturile.

(3) Situațiile de lucrări pentru refacerea construcțiilor cu destinația de locuință vor fi avizate, din punct de vedere tehnic, de către Ministerul Lucrărilor Publice și Amenajării Teritoriului, prin organele teritoriale subordonate.

Art. 4. — (1) Consiliile locale vor stabili, prin hotărâre, repartizarea sumelor pe fiecare gospodărie afectată.

(2) Prefecturile vor exercita controlul legalității hotărârilor consiliilor locale, iar împreună cu direcțiile generale ale finanțelor publice și controlului de stat județene vor urmări și vor verifica modul în care sunt alocate sumele astfel repartizate.

Art. 5. — Sumelor alocate potrivit art. 2 și neutilizate până la data de 31 decembrie 1998 li se aplică prevederile art. 76 din Legea nr. 72/1996 privind finanțele publice.

Art. 6. — Ministerul Finanțelor va introduce modificările corespunzătoare în bugetul de stat pe anul 1998.

PRIM-MINISTRU
RADU VASILE

Contrasemnează:
Secretar de stat,
șeful Departamentului pentru
Administrație Publică Locală,
Vlad Roșca
p. Ministrul finanțelor,
Dan Radu Rușanu,
secretar de stat
Ministrul lucrărilor publice
și amenajării teritoriului,
Nicolae Noica

București, 22 iulie 1998.
Nr. 413.

ANEXĂ

SPRIJINUL FINANCIAR
care se acordă populației sinistrate din județele afectate de calamitățile naturale
prodate în luna iunie 1998, pentru refacerea locuințelor, a anexelor gospodărești
și a efectivului de animale și păsări de curte

— milioane lei —

Nr. crt.	Județul	Total județ	din care, pentru:		Observații
			locuințe și anexe gospodărești	animale și păsări de curte	
	TOTAL,	41.274,35	39.031,65	2.242,7	
	din care				
1.	ALBA	222	22	200	
2.	ARAD	263	263	—	
3.	ARGEȘ	200	200	—	
4.	BACĂU	1.960	1.816	144	
5.	BIHOR	4.056	4.056	—	
6.	BISTRIȚA-NĂSĂUD	1.040	1.011	29	
7.	BOTOȘANI	356	341	15	
8.	CARAȘ-SEVERIN	5	5	—	
9.	CLUJ	405,5	70	335,5	
10.	HARGHITA	1.831,5	1.830	1,5	
11.	HUNEDOARA	5.768	5.687	81	
12.	IAȘI	8,35	8,35	—	
13.	MARAMUREȘ	2.805	2.800	5	
14.	MUREȘ	10.198	10.000	198	
15.	NEAMȚ	5.029,4	3.952,8	1.076,6	
16.	SĂLAJ	381,5	377,5	4	
17.	SATU MARE	88	88	—	
18.	SIBIU	3.450	3.450	—	
19.	SUCEAVA	1.528	1.500	28	
20.	VASLUI	1.572,1	1.460	112,1	
21.	VÂLCEA	107	94	13	

REPUBLICĂRI

ORDONANȚA DE URGENȚĂ A GUVERNULUI Nr. 26/1997*) privind protecția copilului aflat în dificultate

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) În sensul prezentei ordonanțe de urgență, copilul se află în dificultate, dacă dezvoltarea sau integritatea sa fizică sau morală este periclitată.

(2) Prin *copil* se înțelege persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani și nu are capacitate deplină de exercițiu.

Art. 2. — Copilul aflat în dificultate se bucură de protecție și de asistență în realizarea deplină și în exercitarea corespunzătoare a drepturilor sale, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 3. — (1) Responsabilitatea de a asigura copilului aflat în dificultate protecție și asistență în realizarea și în exercitarea drepturilor sale revine, în primul rând, colectivității locale din care acesta face parte.

(2) Orice copil care, temporar sau definitiv, este lipsit de mediul său familial sau care, în propriul său interes superior, nu poate fi lăsat în acest mediu, are dreptul la protecție și la un ajutor special din partea colectivității locale.

(3) Statul garantează protejarea copilului împotriva oricăror forme de violență, inclusiv sexuală, vătămare ori abuz fizic sau mintal, de abandon sau neglijență, de rele tratamente sau de exploatare, în timpul cât se află în îngrijirea părinților ori a unuia dintre ei, a reprezentantului său legal sau a oricărei alte persoane.

(4) Statul sprijină colectivitatea locală din care face parte copilul, în îndeplinirea obligațiilor ce îi revin pentru protecția copilului aflat în dificultate.

Art. 4. — (1) Consiliul județean și, respectiv, consiliile locale ale sectoarelor municipiului București stabilesc măsuri de protecție a copilului aflat în dificultate și asigură aplicarea corespunzătoare a acestora.

(2) În vederea exercitării atribuțiilor prevăzute la alin. (1), în subordinea consiliului județean, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, se organizează și funcționează comisia pentru protecția copilului, denumită în continuare *comisie*, și serviciul public specializat pentru protecția copilului, denumit în continuare *serviciu public specializat*.

Art. 5. — (1) Comisia este organ de specialitate al consiliului județean, respectiv al consiliului local al sectorului municipiului București, și îndeplinește atribuțiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, referitoare la stabilirea măsurilor de protecție a copilului aflat în dificultate și la relațiile cu serviciul public specializat.

(2) Comisia coordonează activitatea autorităților administrației publice locale din unitățile administrativ-teritoriale de pe teritoriul județului, în domeniul autorității tutelare și al protecției drepturilor copilului.

Art. 6. — (1) Serviciul public specializat se înființează prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a consiliului local al sectorului municipiului București, și funcționează ca instituție publică de interes județean, respectiv local, cu personalitate juridică.

(2) Serviciul public specializat propune comisiei măsurile de protecție a copilului aflat în dificultate și asigură aplicarea acestora.

(3) Serviciile de specialitate din subordinea consiliilor locale, care desfășoară activități în domeniul autorității tutelare și al protecției drepturilor copilului, vor sprijini serviciul public județean specializat în îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin.

(4) Activitatea serviciului public specializat este coordonată de secretarul consiliului județean, respectiv de secretarul primăriei sectorului municipiului București.

CAPITOLUL II

Măsuri privind protecția copilului aflat în dificultate

Art. 7. — (1) În vederea respectării interesului superior al copilului aflat în dificultate, comisia poate stabili următoarele măsuri:

a) încredințarea copilului unei familii, unei persoane sau unui organism privat autorizat;

b) încredințarea copilului în vederea adopției;

c) încredințarea provizorie a copilului către serviciul public specializat;

d) plasamentul copilului la o familie sau la o persoană;

e) plasamentul copilului la serviciul public specializat sau la un organism privat autorizat;

f) plasamentul copilului în regim de urgență;

g) plasamentul copilului într-o familie asistată.

(2) În alegerea uneia dintre aceste măsuri trebuie să se țină seama, în mod corespunzător, de necesitatea unei continuități raționale în educarea copilului, precum și de originea sa etnică, religioasă, culturală sau lingvistică.

(3) Se va asigura copilului capabil de discernământ dreptul de a exprima liber opinia sa asupra măsurilor de protecție prevăzute la alin. (1).

Art. 8. — (1) În cazul în care părinții copilului sunt decedați, necunoscuți, puși sub interdicție, declarați judecătorește morți ori dispăruți sau decăzuți din drepturile părintești, și nu a fost instituită tutelă, în cazul în care copilul a fost declarat abandonat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă, precum și în cazul în care instanța judecătorească nu a hotărât încredințarea copilului unei familii sau unei persoane, în condițiile legii, drepturile părintești asupra copilului se exercită de către consiliul județean, respectiv de consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, prin comisie.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) comisia poate hotărî încredințarea copilului unei familii sau unei persoane care consimte la aceasta și care prezintă condițiile materiale și garanțiile morale necesare dezvoltării armonioase a copilului.

(3) Serviciul public specializat este obligat să evalueze, cu prioritate, posibilitatea încredințării copilului rudelor sale până la gradul al patrulea inclusiv, prezentând comisiei rapoarte și propuneri în acest sens.

Art. 9. — (1) Dacă nu există familii sau persoane corespunzătoare cărora să le fie încredințat copilul, comisia poate hotărî încredințarea acestuia serviciului public specializat sau unui organism privat autorizat în condițiile legii.

(2) În acest caz, măsura încredințării durează până în momentul în care copilul poate fi încredințat unei familii sau unei persoane corespunzătoare ori până la încredințarea acestuia în vederea adopției.

Art. 10. — (1) Persoanele fizice sau juridice cărora le-a fost încredințat copilul au față de acesta numai drepturile și obligațiile ce revin părinților cu privire la persoana acestuia.

(2) Pe durata încredințării, domiciliul copilului este la persoanele cărora le-a fost încredințat.

(3) Educația școlară a copilului nu poate fi schimbată decât în interesul acestuia, avându-se în vedere prevederile art. 7 alin. (2) și (3), cu aprobarea comisiei. Credința religioasă în care a fost educat copilul nu se poate schimba decât în cazuri excepționale, cu aprobarea specială a comisiei.

(4) Exercițarea dreptului de a încheia acte juridice în numele copilului încredințat ori încuviințarea încheierii acestor acte se face de către comisie, în condițiile legii.

*) Republicată în temeiul art. II din Legea nr. 108 din 2 iunie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 2 iunie 1998, dându-se textelor o nouă numerotare.

(5) Dreptul de a administra bunurile copilului se exercită de comisie, care îl poate delega serviciului public specializat sau persoanei ori organismului privat autorizat, căruia copilul i-a fost încredințat. În acest scop, în termen de 15 zile de la data încredințării, se procedează la inventarierea bunurilor copilului. Serviciul public specializat, cu aprobarea comisiei, va putea înstrăina bunurile copilului numai dacă actul răspunde unor nevoi sau prezintă un folos neîndoielnic pentru copil. Sumele de bani rezultate în urma vânzării bunurilor copilului, precum și veniturile aduse de acestea vor fi depuse în cont personal, pe numele copilului, prin grija serviciului public specializat, și nu vor putea fi ridicate decât cu acordul comisiei.

(6) Comisia va analiza, cel puțin o dată pe an, rapoartele financiar-contabile privind modul de administrare a bunurilor copilului. La încetarea măsurii de încredințare, comisia va analiza raportul general privind administrarea bunurilor copilului, pe baza căruia va hotărî descărcarea de gestiune.

Art. 11. — Părinții pot să păstreze legături personale cu copilul, în condițiile stabilite de comisie, dacă este respectat interesul superior al copilului. Serviciul public specializat sau, după caz, organismul privat autorizat va crea condițiile necesare pentru aceasta, potrivit legii.

Art. 12. — (1) Comisia poate hotărî plasamentul copilului la o familie sau la o persoană care consimte la aceasta și care prezintă condițiile materiale și garanțiile morale necesare dezvoltării armonioase a acestuia, dacă securitatea, dezvoltarea sau integritatea morală a copilului este periclitată în familie din motive independente de voința părinților, la cererea acestora, a unuia dintre ei sau a unei rude a copilului, până la gradul al patrulea inclusiv. Dispozițiile art. 8 alin. (3) sunt aplicabile.

(2) Dacă nu există persoane sau familii corespunzătoare la care copilul să poată fi dat în plasament, comisia poate hotărî plasamentul acestuia la serviciul public specializat pentru protecția copilului sau la un organism privat autorizat.

Art. 13. — Dezvoltarea armonioasă a copilului încredințat în condițiile art. 9 sau dat în plasament în condițiile art. 12 alin. (2) se asigură în centrele de plasament care funcționează în cadrul serviciului public specializat sau al organismului privat autorizat căruia copilul i-a fost încredințat sau dat în plasament.

Art. 14. — (1) Părinții copilului își mențin drepturile și obligațiile față de acesta, pe toată durata plasamentului, cu excepția acelor care sunt incompatibile cu aplicarea acestei măsuri.

(2) Persoanele fizice sau juridice care au primit în plasament un copil sunt obligate să îi asigure acestuia îngrijirile și condițiile necesare dezvoltării sale armonioase. Acordul părinților pentru efectuarea actelor obișnuite, necesare îndeplinirii acestei obligații sau înlăturării oricărei situații urgente care ar pune în pericol securitatea, dezvoltarea sau integritatea morală a copilului, este prezumat. Pe durata plasamentului, domiciliul copilului este la persoana la care acesta a fost dat în plasament.

(3) Părinții au dreptul să mențină un contact permanent și nemijlocit cu copilul, pe toată durata plasamentului. Ei au dreptul să viziteze copilul, în condițiile legii, precum și dreptul să corespunde cu acesta. Părinții pot să viziteze copilul la domiciliul/sediul persoanei sau al familiei la care acesta a fost dat în plasament, numai cu acordul acestora și în prezența reprezentanților serviciului public specializat. În lipsa acestui acord, sunt aplicabile dispozițiile art. 17 alin. (2) lit. e).

Art. 15. — (1) În situații excepționale, dacă părinții sau unul dintre aceștia pun în pericol securitatea, dezvoltarea sau integritatea morală a copilului prin exercitarea în mod abuziv a drepturilor părintești sau prin neglijență gravă în îndeplinirea obligațiilor de părinte, serviciul public specializat poate decide plasamentul copilului în regim de urgență într-un centru de primire care este organizat și funcționează

în subordinea sa sau a unui organism privat autorizat ori la o persoană sau la o familie, atestată în acest scop. Dispozițiile art. 14 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.

(2) Plasamentul copilului în regim de urgență se poate face, în condițiile prevăzute la alin. (1), și în cazul în care copilul este găsit lipsit de supraveghere sau este părăsit de părinți.

(3) Cei care constată existența unor situații care să impună plasamentul copilului în regim de urgență sunt obligați să sesizeze de îndată serviciul public specializat în a cărui rază teritorială se află copilul, pentru stabilirea acestei măsuri. Organele de poliție sunt obligate să acorde sprijinul necesar aplicării acestei măsuri.

(4) În cazul plasamentului copilului în regim de urgență, serviciul public specializat care a luat această măsură va sesiza comisia în vederea încredințării acestuia, în condițiile legii, sau menținerii măsurii plasamentului până la identificarea părinților copilului. Comisia se pronunță în cel mult 15 zile de la plasamentul copilului în regim de urgență. O dată cu hotărârea de încredințare, comisia va sesiza instanța judecătorească competentă, pentru decăderea părinților sau, după caz, a unuia dintre aceștia din drepturile părintești.

(5) Pe durata plasamentului în regim de urgență și a încredințării copilului în condițiile prezentului articol se suspendă exercițiul drepturilor pe care le au părinții față de copil.

Art. 16. — Încredințarea copilului în vederea adopției se hotărăște de către comisie, în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997*) cu privire la regimul juridic al adopției.

Art. 17. — (1) Serviciul public specializat sau organismul privat autorizat, care a primit în încredințare sau în plasament un copil, va asigura acestuia mediul familial corespunzător.

(2) Pentru asigurarea mediului familial corespunzător, serviciul public specializat este obligat:

a) să identifice familii sau persoane cărora să le poată fi încredințat sau dat în plasament copilul, cu prioritate printre rudele acestuia până la gradul al patrulea inclusiv;

b) să determine opinia copilului capabil de discernământ cu privire la familia sau la persoana propusă pentru a-l primi în încredințare sau în plasament și să o aducă la cunoștință comisiei;

c) să asigure asistență și sprijin acelei familii sau persoane atât înainte, cât și după încredințarea sau plasamentul copilului;

d) să ofere asistență și sprijin părinților copilului, pentru a pregăti revenirea acestuia în mediul său familial;

e) să asigure spații special amenajate în cadrul sau în afara centrelor de plasament și mijloacele necesare pentru contactul personal și nemijlocit al copilului cu părinții săi, dacă este cazul, potrivit regulamentelor;

f) să supravegheze familiile și persoanele cărora le-a fost încredințat sau dat în plasament un copil, pe toată durata acestei măsuri, precum și pe părinții copilului, după revenirea acestuia în mediul său familial;

g) să prezinte rapoarte și propuneri comisiei cu privire la aspectele sus-menționate, trimestrial sau la cererea acesteia.

Art. 18. — (1) Comisia are următoarele atribuții:

a) să verifice și să reevalueze, cel puțin o dată la 3 luni, împrejurările legate de încredințarea sau plasamentul copilului, pe baza rapoartelor și propunerilor prezentate de serviciul public specializat sau, după caz, de organismul privat autorizat;

b) să revoce sau să înlocuiască măsura stabilită, în condițiile legii, dacă împrejurările care au determinat stabilirea acesteia s-au modificat;

c) să încredințeze sau să dea în plasament copilul altei familii sau persoane, unui serviciu public specializat sau unui organism privat autorizat, dacă interesul superior al copilului o impune;

*) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/1997 a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 87/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 29 aprilie 1998.

d) să sesizeze instanța competentă, dacă împrejurările care au determinat decăderea părinților copilului din drepturile părintești au încetat să existe;

e) să supună pe părinții copilului unei perioade de probă de minimum 3 luni, în cazul revenirii acestuia în mediul său familial, perioadă în care aceștia să fie supravegheați de către serviciul public specializat, cu privire la exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor pe care le au față de copil; în acest scop, să ceară bilunar serviciului public specializat prezentarea de rapoarte.

(2) În vederea îndeplinirii corespunzătoare a atribuțiilor ce îi revin, fiecare comisie colaborează cu comisiile din celelalte județe și din sectoarele municipiului București și poate solicita acestora prezentarea de rapoarte, propuneri sau orice informații referitoare la situația copiilor față de care a stabilit măsuri de încredințare sau de plasament.

Art. 19. — (1) Încredințarea sau plasamentul copilului în una dintre formele prevăzute în prezentul capitol poate dura cel mult până la dobândirea capacității depline de exercițiu de către acesta.

(2) La cererea copilului, acesta poate rămâne în centrele de plasament ori la familia sau persoana căreia i-a fost încredințat sau dat în plasament și după dobândirea capacității depline de exercițiu, dacă își continuă studiile, dar fără a depăși vârsta de 26 de ani.

Art. 20. — (1) Pentru fiecare copil încredințat sau dat în plasament se acordă o alocație lunară de întreținere în cuantum de 300.000 lei, care se indexează prin hotărâre a Guvernului.

(2) Alocația se plătește persoanei, reprezentantului familiei desemnat de comisie sau organismului privat autorizat, cărora le-a fost încredințat sau dat în plasament copilul.

(3) Persoana sau, după caz, unul dintre soții cărora le-au fost încredințați sau dați în plasament copiii au dreptul, pe perioada încredințării sau a plasamentului, la un salariu la nivelul salariului brut lunar al asistentului social cu pregătire medie, încadrat în funcție de vechime. Perioada respectivă se consideră vechime în muncă. Pentru persoanele pensionate, suma astfel acordată se va plăti sub formă de indemnizație lunară. Prevederile prezentului alineat se aplică numai persoanelor care au obținut atestatul de asistent maternal profesionist din partea comisiei de la domiciliul acestora, în condițiile ce vor fi stabilite prin hotărâre a Guvernului. Prevederile prezentului alineat nu sunt aplicabile în cazul în care copilul a fost încredințat sau dat în plasament la o rudă a acestuia, până la gradul al patrulea inclusiv.

(4) Sumele necesare acoperirii cheltuielilor prevăzute la alineatul precedent, suportate de organismele private autorizate, se restituie acestora, la cerere, de către serviciile publice specializate, pe baza documentelor justificative, în termen de 15 zile de la depunerea cererii.

(5) Contractele de muncă ale asistenților maternali profesioniști se încheie de către serviciile publice specializate sau de către organismele private autorizate.

(6) Prevederile prezentului articol nu sunt aplicabile în cazul în care copilul a fost încredințat în vederea adopției.

(7) După dobândirea capacității depline de exercițiu, copilul devine titularul dreptului la alocația prevăzută la alin. (1), dacă își continuă studiile, până la absolvirea acestora, dar fără a depăși vârsta de 25 de ani.

Art. 21. — (1) Comisia care a hotărât încredințarea sau plasamentul copilului va stabili, dacă este cazul, și cuantumul contribuției lunare a părinților la întreținerea acestuia, în condițiile stabilite de Codul familiei. Sumele astfel încasate se constituie venit la bugetul județului, respectiv la cel al sectorului municipiului București, în subordinea căruia funcționează comisia care a stabilit măsura respectivă.

(2) Dacă plata contribuției la întreținerea copilului nu este posibilă, comisia poate obliga părintele să presteze o activitate neremunerată în folosul colectivității, pe toată durata măsurii încredințării sau a plasamentului.

Art. 22. — Autoritățile administrației publice locale au obligația să acorde sprijin și asistență pentru prevenirea situațiilor ce pun în pericol securitatea și dezvoltarea copilului și să acționeze pentru:

a) identificarea, pregătirea și evaluarea unei rețele teritoriale de asistenți maternali profesioniști;

b) asigurarea de servicii de prevenire a abandonului copiilor;

c) înființarea de centre maternale și centre de îngrijire de zi;

d) asigurarea oricăror servicii care să conducă la bunăstarea copilului, alături de părinții săi.

CAPITOLUL III

Măsuri educative față de copilul care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, dar care nu răspunde penal

Art. 23. — (1) Copilul care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, dar care nu răspunde penal, beneficiază de protecție în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Nu răspunde penal copilul care nu a împlinit vârsta de 14 ani sau care are vârsta între 14 și 16 ani, dacă nu se dovedește că a săvârșit fapta cu discernământ.

Art. 24. — (1) Față de copilul aflat în situația prevăzută la art. 23, comisia va lua una dintre următoarele măsuri educative:

a) muștrarea;

b) libertatea supravegheată;

c) internarea într-un centru de reeducare;

d) internarea într-o instituție medical-educativă.

(2) La stabilirea măsurii educative comisia va ține seama de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de dezvoltarea fizică, intelectuală și afectivă a copilului, de comportarea lui, de condițiile în care a fost crescut și în care a trăit și de orice alte elemente de natură să caracterizeze personalitatea acestuia.

Art. 25. — Măsura educativă a muștrării constă în dojenirea copilului, în arătarea pericolului social al faptei săvârșite, în sfătuirea copilului să se poarte în așa fel încât să dea dovadă de îndreptare, atrăgându-i-se totodată atenția că, dacă va săvârși din nou o infracțiune, se va lua față de el o măsură mai severă sau i se va putea aplica o pedeapsă.

Art. 26. — (1) Măsura educativă a libertății supravegheate constă în lăsarea copilului în libertate timp de un an, sub supraveghere deosebită. Supravegherea poate fi încredințată, după caz, părinților, adoptatorului sau tutorei copilului. Dacă nici unul dintre aceștia nu poate asigura supravegherea în condiții satisfăcătoare, comisia dispune încredințarea supravegherii copilului, pe același interval de timp, unei familii sau unei persoane de încredere, unui organism privat autorizat sau serviciului public specializat.

(2) Persoana căreia i s-a încredințat supravegherea copilului are obligația de a veghea îndeaproape asupra comportării acestuia, în scopul îndreptării lui, precum și obligația de a înștiința, de îndată, comisia atunci când copilul se sustrage de la supraveghere, are purtări rele ori a săvârșit din nou o faptă prevăzută de legea penală.

(3) Comisia poate să impună copilului respectarea următoarelor obligații:

a) să nu frecventeze anumite locuri stabilite;

b) să nu intre în legătură cu anumite persoane;

c) să frecventeze cu regularitate școala sau un curs de calificare.

(4) Comisia atrage atenția copilului asupra consecințelor comportării sale.

(5) După luarea măsurii libertății supravegheate, comisia încunostințează școala la care copilul învață.

(6) Dacă înăuntrul termenului de supraveghere copilul se sustrage de la supravegherea ce se exercită asupra lui sau are purtări rele ori săvârșește din nou o faptă prevăzută de legea penală, comisia revocă măsura libertății supravegheate și ia față de copil măsura internării într-un centru de reeducare sau într-o instituție medical-educativă.

Art. 27. — (1) Măsura educativă a internării copilului într-un centru de reeducare se ia în scopul reeducării copilului, căruia i se asigură posibilitatea de a dobândi învățătura necesară și o pregătire profesională, potrivit aptitudinilor sale.

(2) Măsura internării se ia față de copilul în privința căruia celelalte măsuri educative sunt neîndestulătoare.

Art. 28. — Măsura internării într-o instituție medical-educativă se ia față de copilul care, din cauza stării sale fizice sau psihice, are nevoie de tratament medical și de un regim special de educație.

Art. 29. — (1) Măsurile prevăzute la art. 27 și 28 se iau pe timp nedeterminat, însă nu pot dura decât până la împlinirea de către copil a vârstei de 18 ani. Măsura prevăzută la art. 27 trebuie să fie ridicată de îndată ce a dispărut cauza care a impus luarea acesteia. Comisia, dispunând ridicarea măsurii prevăzute la art. 28, poate, dacă este cazul, să ia față de copil măsura internării într-un centru de reeducare.

(2) La data când copilul devine major, comisia poate dispune prelungirea internării pe o durată de cel mult 2 ani, dacă aceasta este necesară pentru realizarea scolii internării.

Art. 30. — (1) Măsurile educative prevăzute la art. 24 se iau la sesizarea procurorului, a organelor de poliție, a școlii, a părinților sau a oricărei persoane interesate.

(2) Măsurile educative prevăzute la art. 24 lit. b)—d) se iau numai cu avizul procurorului.

(3) La luarea măsurilor educative, comisia va ține seama de gradul de pericol social al faptei săvârșite, de dezvoltarea fizică, intelectuală și afectivă a copilului, de comportarea lui generală, de condițiile în care a fost crescut și în care a trăit și de orice elemente de natură să caracterizeze personalitatea acestuia.

CAPITOLUL IV

Organizarea și funcționarea Comisiei pentru protecția copilului

Art. 31. — (1) Comisia se înființează prin hotărâre a consiliului județean, respectiv a consiliului local al sectorului municipiului București, este alcătuită din 11 membri și are următoarea componență:

a) președinte — secretarul consiliului județean, respectiv secretarul primăriei sectorului municipiului București;

b) vicepreședinți:

— directorul Direcției generale de muncă și protecție socială județeană, respectiv a sectorului municipiului București;

— directorul serviciului public specializat;

c) membri — câte un reprezentant al serviciilor publice descentralizate ale Ministerului Sănătății, Ministerului Învățământului, Ministerului de Interne, Secretariatului de Stat pentru Handicapați, desemnați de conducerea acestora, și patru reprezentanți ai organismelor private autorizate, care desfășoară activități în domeniul protecției copilului, sau specialiști independenți din acest domeniu, propuși de secretarul consiliului județean sau al primăriei sectorului municipiului București.

(2) Comisia este legal constituită în prezența majorității membrilor săi. Hotărârile comisiei se iau cu majoritatea voturilor membrilor care o alcătuiesc.

(3) Comisia se întrunește lunar în ședințe ordinare și, ori de câte ori este nevoie, în ședințe extraordinare. Convocarea ședințelor se face de către președinte, iar în absența acestuia, de către unul dintre vicepreședinți. Convocarea se face în scris, cu cel puțin 3 zile înainte de ședință, și cuprinde, în mod obligatoriu, ordinea de zi a acesteia.

(4) Prezența membrilor comisiei la ședință este obligatorie. În cazul în care un membru al comisiei absentează de la ședințe de două ori consecutiv, fără motive temeinice, conducerea instituției al cărei reprezentant este poate dispune sancționarea disciplinară a acestuia, în condițiile legislației muncii. Președintele, vicepreședinții și membrii comisiei au dreptul la o indemnizație de ședință, al cărei cuantum se stabilește prin hotărâre a consiliului județean sau prin hotărâri ale consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București.

Art. 32. — (1) Comisia, competentă să soluționeze cauzele privitoare la copiii aflați în dificultate, este aceea în a cărei rază teritorială se află domiciliul copilului sau, după

caz, cea în a cărei rază teritorială copilul a fost găsit lipsit de supraveghere sau a fost părăsit.

(2) Comisia soluționează cauza în termen de cel mult 15 zile de la data sesizării.

(3) În fața comisiei vor fi chemați părinții, copilul care a împlinit vârsta de 10 ani, persoana, familia sau reprezentantul organismului privat autorizat care dorește să îi fie încredințat sau dat în plasament copilul, precum și orice persoane care pot da relații în cauză. În cazul în care copilul care se află în situația prevăzută la art. 23 nu se prezintă, se va cere sprijinul organelor de poliție pentru aducerea acestuia în fața comisiei.

(4) Ședințele comisiei nu sunt publice. Comisia poate admite să fie de față și alte persoane decât cele chemate, dacă apreciază că prezența lor este utilă.

(5) Pentru soluționarea cauzelor, este obligatorie prezentarea raportului referitor la ancheta psihosocială a copilului de către specialistul serviciului public specializat care a instrumentat cauza. Raportul va cuprinde date privind personalitatea, starea fizică și mentală a copilului, antecedentele acestuia, condițiile în care a fost crescut și în care a trăit, orice alte date referitoare la creșterea și la educarea copilului, care pot folosi comisiei în soluționarea cauzei, propunerea unei măsuri de protecție a copilului, precum și poziția acestuia cu privire la măsura propusă. În cazul în care este necesară stabilirea unei măsuri educative, raportul referitor la ancheta psihosocială a copilului se va întocmi în colaborare cu organele de poliție.

(6) Lucrările de secretariat ale comisiei se asigură de către serviciul public specializat.

Art. 33. — (1) Hotărârea comisiei este executorie.

(2) Hotărârea se comunică părinților, persoanei, familiei sau organismului privat autorizat căruia i-a fost încredințat sau dat în plasament copilul, copilului care a împlinit vârsta de 10 ani, Direcției generale de muncă și protecție socială, serviciului public specializat, precum și organelor financiare competente, dacă s-a stabilit plata unei contribuții în sarcina părinților.

(3) În cazul în care există opoziție la executare, hotărârea se comunică inspectoratului de poliție, în vederea executării.

Art. 34. — Hotărârea comisiei poate fi atacată la judecătoria teritorială competentă, potrivit normelor de drept comun.

CAPITOLUL V

Organisme private care desfășoară activități în domeniul protecției copilului

Art. 35. — Organismele private, prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, sunt persoane juridice de drept privat cu scop nelucrative, constituite în condițiile legii. La constituirea organismelor private române, instanța judecătorească va cere avizul Departamentului pentru Protecția Copilului și al Ministerului Educației Naționale. În cazul în care obiectivele statutare ale organismului privat cuprind și activități pentru alte categorii sociale decât copii, se va cere și avizul Ministerului Muncii și Protecției Sociale.

Art. 36. — (1) Organismele private legal constituite pot desfășura activități în domeniul protecției copilului, numai dacă au fost autorizate în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Autorizarea organismelor private de naționalitate română se face de către comisia în a cărei rază teritorială acestea își au sediul social.

(3) Autorizarea organismelor private străine se face de către Departamentul pentru Protecția Copilului. Organismele private străine pot fi autorizate să desfășoare activități în domeniul protecției copilului pe teritoriul României, numai dacă sunt reprezentate de organisme private de naționalitate română, autorizate.

Art. 37. — (1) Autorizația se eliberează pentru o perioadă de un an.

(2) Reînnoirea autorizației este condiționată de prezentarea rapoartelor de activitate autorităților administrației publice competente să o elibereze, anual sau la cererea acestora.

Art. 38. — (1) Comisiile au drept de control asupra activității desfășurate de organisme private autorizate.

(2) Dacă se constată că această activitate a devenit ilicită, contrară bunelor moravuri sau ordinii publice, comisia va solicita instanței judecătorești competente dizolvarea organismului privat respectiv.

Art. 39. — Criteriile și procedurile de autorizare a organismelor private se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

CAPITOLUL VI

Răspunderi și sancțiuni

Art. 40. — Nerespectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală a persoanei vinovate.

Art. 41. — (1) Nerespectarea hotărârilor comisiei consiliu contravenție, dacă nu este săvârșită în astfel de condiții încât să constituie infracțiune.

(2) Contravențiile prevăzute la alineatul precedent se sancționează cu amendă de la 500.000 lei la 1.500.000 lei.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor se fac de către personalul cu atribuții de control de la consiliile județene, respectiv de la consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, precum și de la direcțiile generale de muncă și protecție socială județene, respectiv a municipiului București. Sumele încasate se constituie venit la bugetul județului, respectiv la bugetul sectorului municipiului București.

(4) Dispozițiile prezentului articol se completează cu cele ale Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor.

CAPITOLUL VII

Finanțarea activităților de protecție a copilului aflat în dificultate

Art. 42. — (1) Cheltuielile pentru protecția copilului aflat în dificultate se finanțează de la bugetul consiliului județean, respectiv de la bugetul consiliilor sectoarelor municipiului București. În același scop pot fi utilizate și fonduri extrabugetare. Departamentul pentru Protecția Copilului poate finanța programe de interes național pentru protecția copilului aflat în dificultate, din fonduri transferate de la bugetul de stat cu această destinație, din intrări de credite externe, precum și din fonduri extrabugetare.

(2) Cheltuielile pentru plata salariilor sau a indemnizațiilor asistenților maternali profesioniști, precum și a indemnizațiilor de ședință ale președintelui, vicepreședinților și membrilor comisiei se suportă de la bugetul județului, respectiv de la bugetul sectorului municipiului București și se gestionează de către serviciul public specializat.

(3) Cheltuielile pentru plata alocației prevăzute la art. 20 se suportă de la bugetul de stat și se gestionează de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții finale

Art. 43. — (1) În aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, Departamentul pentru Protecția Copilului împreună cu ministerele interesate vor elabora norme metodologice și măsuri tranzitorii, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Departamentul pentru Protecția Copilului controlează, în condițiile legii, activitatea de protecție a copilului aflat în

dificultate, exercitată de autoritățile administrației publice locale.

Art. 44. — Acțiunile și cererile privitoare la aplicarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență sunt scutite de taxă de timbru și de timbru judiciar.

Art. 45. — (1) În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, comisiile vor verifica și vor reevalua toate măsurile de ocrotire stabilite prin hotărâri în curs de aplicare ale fostelor comisii teritoriale pentru ocrotirea minorilor, care au funcționat potrivit Legii nr. 3/1970 privind regimul ocrotirii unor categorii de minori.

(2) La expirarea termenului prevăzut la alin. (1), hotărârile comisiilor teritoriale pentru ocrotirea minorilor își încetează aplicabilitatea.

Art. 46. — (1) Transferul instituțiilor de ocrotire — leagăne, case de copii — și al centrelor de primire a minorilor, care au funcționat potrivit Legii nr. 3/1970, transferul patrimoniului și al personalului acestora, precum și reorganizarea lor în centre de plasament și centre de primire a copilului în cadrul serviciilor publice specializate se vor face până la intrarea în vigoare a legii bugetului de stat pe anul 1998, prin protocol încheiat între consiliile județene, respectiv consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, și autoritățile în subordinea cărora aceste instituții au funcționat până la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Patrimoniul transferat potrivit alin. (1) își păstrează destinația de organizare și desfășurare a activității de protecție a copilului aflat în dificultate.

(3) Personalul didactic și didactic auxiliar, titular, existent în instituțiile de ocrotire care au funcționat potrivit Legii nr. 3/1970 și care se transferă, potrivit alin. (1), în cadrul centrelor de plasament și de primire a copilului din cadrul serviciilor publice specializate, precum și în cadrul Departamentului pentru Protecția Copilului, își păstrează statutul de personal didactic.

(4) Personalului responsabil cu instrucția, educația, transferat în condițiile alin. (3), i se aplică prevederile Legii nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic.

(5) Funcțiile didactice ale personalului din centrele de plasament, menționate la alin. (3), sunt: educatoare/educator, instructor-educator, învățător-educator, profesor-educator, profesor-logoped, psihopedagog, profesor de muzică, profesor de educație fizică.

(6) Funcțiile didactice auxiliare ale personalului din centrele de plasament, menționate la alin. (3), sunt:

- a) bibliotecar, documentarist, redactor;
- b) informatician;
- c) laborant;
- d) tehnician;
- e) pedagog școlar;
- f) instructor-animator, instructor de educație extrașcolară;
- g) asistent social;
- h) corepetitor;
- i) supraveghetor de noapte.

Art. 47. — Pe data publicării în Monitorul Oficial al României a prezentei ordonanțe de urgență Legea nr. 3 din 26 martie 1970 privind regimul ocrotirii unor categorii de minori, publicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 28 din 28 martie 1970, precum și orice alte dispoziții contrare se abrogă.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,

Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.